

LUXEMBOURG

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 26/09

26 Μαρτίου 2009

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-559/07

Επιτροπή κατά Ελλάδας

**Η ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΑΝΤΙΒΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ**

Οι κανόνες της σχετικής ελληνικής νομοθεσίας προβλέπουν για τις γυναίκες, ιδίως τις μητέρες, ευνοϊκότερες προϋποθέσεις σε σχέση με τις ισχύουσες για τους άνδρες, χωρίς να αποκαθιστούν τα προβλήματα που αυτές ενδέχεται να συναντήσουν κατά την επαγγελματική τους σταδιοδρομία.

Η Συνθήκη ΕΚ ¹ απαγορεύει κάθε διάκριση μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων όσον αφορά την αμοιβή, ασχέτως των ρυθμίσεων από τις οποίες απορρέει η ανισότητα αυτή.

Η Επιτροπή ζήτησε από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι οι διατάξεις του ελληνικού κώδικα πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων ², που προβλέπουν διαφορετική μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων ως προς την ηλικία συνταξιοδότησεως και την ελάχιστη προαπαιτούμενη υπηρεσία, παραβιάζουν την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Η Επιτροπή φρονεί ότι το εν λόγω σύστημα προβλέπει λιγότερο ευνοϊκές προϋποθέσεις για τη συνταξιοδότηση των ανδρών σε σχέση με εκείνη των γυναικών.

Η Ελλάδα δεν αμφισβήτησε τη διαφορετική μεταχείριση, αλλά υποστήριξε ότι το ελληνικό συνταξιοδοτικό σύστημα, ως εκ του νόμου σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Συνθήκης, αλλά σε αυτό της οδηγίας 79/7 ³. Εν πάση περιπτώσει, η διαφορετική αυτή μεταχείριση ανταποκρίνεται στον αντίστοιχο κοινωνικό ρόλο των ανδρών και των γυναικών και συνιστούσε μέτρο το οποίο αντιστάθμιζε τα μειονεκτήματα που αντιμετώπιζον οι γυναίκες λόγω της παραμονής τους στην αγορά εργασίας για συντομότερο χρόνο.

¹ Άρθρο 141.

² Προεδρικό διάταγμα 166/2000, της 3ης Ιουλίου 2000.

³ Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως (ΕΕ 1979, L 6, σ. 24), η οποία δεν θίγει την ευχέρεια που έχουν τα κράτη μέλη να αποκλείουν από το πεδίο εφαρμογής της τον καθορισμό της ηλικίας συνταξιοδότησεως.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι, σύμφωνα με τη Συνθήκη ΕΚ, κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών ανδρών και γυναικών για όμοια εργασία ή για εργασία της αυτής αξίας. Ως «αμοιβή» νοούνται οι αποδοχές και όλα τα άλλα οφέλη, που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα, σε χρήματα ή σε είδος, από τον εργοδότη στον εργαζόμενο, λόγω της σχέσεως εργασίας. Η έννοια της αμοιβής δεν περιλαμβάνει τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης που ρυθμίζονται απευθείας από τον νόμο, αλλά τις παροχές που χορηγούνται βάσει ενός συνταξιοδοτικού συστήματος το οποίο, κατά τα ουσιώδη, αποτελεί συνάρτηση της θέσεως την οποία κατείχε ο ενδιαφερόμενος.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι μεταξύ των κριτηρίων που έχει δεχθεί με τη νομολογία του, για τον χαρακτηρισμό ενός συνταξιοδοτικού συστήματος, αποφασιστικό κριτήριο αποτελεί μόνον η σχέση εργασίας (το γεγονός ότι η σύνταξη καταβάλλεται στον εργαζόμενο λόγω της σχέσεως εργασίας μεταξύ αυτού και του πρώην εργοδότη του), ενώ ο τρόπος χρηματοδότησεως και διαχειρίσεως του συνταξιοδοτικού συστήματος δεν συνιστά αποφασιστικό στοιχείο.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η χορηγούμενη βάσει του ελληνικού κώδικα σύνταξη πληροί, κατ' ουσίαν, τα τρία κριτήρια που απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου και επιτρέπουν τον χαρακτηρισμό της ως αμοιβής κατά την έννοια της Συνθήκης:

- η σύνταξη καταβάλλεται σε μια ευρεία και διαφοροποιημένη ως προς τη σύνθεση **ομάδα εργαζομένων** η οποία –μολονότι απαρτίζεται από ετερόκλητες κατηγορίες εργαζομένων, με εντελώς διαφορετικά είδη καθηκόντων και εντελώς διαφορετικά είδη σχέσεων εργασίας– διακρίνεται λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών που εμφανίζει η **σχέση εργασίας με το κράτος ή με άλλους εργοδότες του δημοσίου τομέα**,
- η σύνταξη υπολογίζεται **σε συνάρτηση με τον χρόνο υπηρεσίας που συμπλήρωσε ο εργαζόμενος** και τέλος,
- η σύνταξη υπολογίζεται **βάσει του τελευταίου μισθού**.

Εν συνεχεία, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι **ο καθορισμός προϋποθέσεων περί ηλικίας και κανόνων περί ελάχιστης προαπαιτούμενης υπηρεσίας διαφορετικών, αναλόγως του φύλου, για τη χορήγηση συντάξεων με βάση σχέση εργασίας σε ευρισκόμενους σε απολύτως όμοιες ή παρόμοιες καταστάσεις εργαζομένους, αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως**.

Η αρχή αυτή δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν ρυθμίσεις που προβλέπουν ειδικά πλεονεκτήματα, τα οποία διευκολύνουν το λιγότερο εκπροσωπούμενο φύλο να συνεχίσει μια επαγγελματική δραστηριότητα ή προλαμβάνουν ή αντισταθμίζουν τα μειονεκτήματα στην επαγγελματική σταδιοδρομία. Εξάλλου, για να μην έρχονται σε αντίθεση με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, οι εθνικές ρυθμίσεις πρέπει, **εν πάση περιπτώσει, να βελτιώνουν την ικανότητα των γυναικών να ανταγωνίζονται τους άνδρες στην αγορά εργασίας και να ακολουθούν σταδιοδρομία υπό συνθήκες ισότητας με αυτούς**.

Εντούτοις, κατά το Δικαστήριο, οι διατάξεις του ελληνικού κώδικα πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων δεν αντισταθμίζουν τα μειονεκτήματα που αντιμετωπίζουν στη σταδιοδρομία τους οι γυναίκες πολιτικοί και στρατιωτικοί υπάλληλοι, βοηθώντας τις γυναίκες αυτές στην επαγγελματική τους ζωή.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: EL EN ES FR RO

Το πλήρες κείμενο της απόφασεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου

[C-559/07](#)

Μπορείτε να το συμβουλευθείτε, κατά κανόνα, από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της απόφασεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδη

Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674